

نور علی برومند

دکتر نور علی برومند در سال ۱۲۸۵ شمسی متولد شد. پدرش میزا عبدالوهاب خان بود. نور علی از کودکی به موسیقی علاقه مند بود و برادرش محمود علی برومند به پرورش گل و گیاه اشتیاق داشت. نور علی بیش از سیزده سال نداشت که وارد کار موسیقی و اصولاً علاقه مند به آن شد، لذا ابتدا نزد درویش خان رفت و نزد آن استاد کار کرد، سپس برای ادامه تحصیل روانه آلمان شد ولی متأسفانه در سال آخر دانشکده طب به علت عارضهٔ کسالت چشم، و ناپینا شدن آن از تمام تحصیل باز ماند و به ایران بازگشت و با تمام وجود به آموختن موسیقی ایران پرداخت. ابتدا چند سال محضر حبیب سماعی را تجربه کرد و سپس یک دورهٔ کامل ردیف آقا میرزا عبدالله را در مدت ۱۲ سال از اسماعیل قهرمانی فراگرفت و ضمن کار، ردیف‌ها را با اجرای اسماعیل خان هر روی نوار ضبط کرد که گنجینه‌ای از موسیقی سنتی و اصیل ایرانی است.

حافظهٔ آوایی نظیر بود و همه گوشه‌ها را از حفظ داشت. به غیر از اسماعیل خان با سایر موسیقی دانان بزرگ نیز همواره رفت و آمد داشت و همه عمر خود را به مباحثه و مطالعه در محضر استادان موسیقی شناسان گذراند و نور علی خان برومند اولین استاد گروه موسیقی دانشگاه تهران بود و ردیف آقا میرزا عبدالله را در رشته موسیقی ایرانی دانشگاه تعلیم داد. اهمیت کارش در این بود که علاوه بر اطلاع کامل از ردیف، همه سازهای اساسی ایرانی را در حد کمال می نواخت. وی در نواختن سنتور و سه تار و ضرب استاد بود و با نواختن ویولون و کمانچه نیز آشنایی داشت. در مدت شش سالی که از تاسیس رشته موسیقی دانشگاه می گذشت برومند توانسته بود عده‌ای از جوانان با استعداد را به ردیف موسیقی ایرانی آشنا سازد. چنان که هم اکنون در بین جوانانی که تا چندی پیش نه تنها متوجه اهمیت ردیف موسیقی اصیل و سنتی نبودند بلکه به اقتضای روح غریزدگی، با آن دشمنی هم می کردند، عده زیادی از آنها با ردیفهای موسیقی سنتی ایران آشنا گردیدند و مهمتر این که بعد از پایان تحصیل در دانشگاه نیز دست از کار

موسیقی نکشیدند و با شور و شوق امید بخشی به تکمیل معلومات خود در ردیف ها پرداختند و هر کدام از این شاگردان، خود معلمان فهیم و کوشا در رشته موسیقی شدند.

نور علی برومند

نورعلی خان برومند در سال ۱۳۵۵ چشم از این جهان بی بنیان فرویست، خدمات ارزنده و بزرگ او به موسیقی سنتی ایران و تربیت جوانان در این هنر، برای همیشه به یاد هنر دوستان و موسیقی ایران جاویدان خواهد ماند، روانش شاد. (۱)

ردیف بالا از راست: ۱- مرتضی صبا ۲- غلامحسین خان ۳- رضا هندسی ۴- اسماعیل قهرمانی ۵- ناصرخان.
ردیف پایین از راست: ۱- علی اکبر روحانی (محب السلطان) ۲- جواد عبادی پسر بزرگ آقا میرزا عبادا... ۳- آقا
میرزا عبادا... ۴- سید حسین خلیفه.

۱- حبیب... نصیری فر، مردان موسیقی سنتی و نوین ایران، ص ۴۴۹.